

Sygn. akt III CSK 149/19

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Państwowego Biura [...] w S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi Miasta K.
o ustalenie opłaty z tytułu użytkowania wieczystego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 czerwca 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 29 stycznia 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Powód - Przedsiębiorstwo Państwowe Biuro [...] w S. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...), uwzględniającego częściowo apelację skarżącego w sprawie o ustalenie opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego. Wyrok ten został zaskarżony w całości, a we wniosku skargi wniesiono „o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) i przekazanie sprawy temuż Sądowi do ponownego rozpoznania (...)”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna, jako obarczona nieusuwalnym brakiem konstrukcyjnym, podlegała odrzuceniu.

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Elementy te mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wynika to z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. in medio oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak wymienionych na wstępie elementów konstrukcyjnych.

Konieczność sprecyzowania zakresu żądanego uchylenia lub zmiany orzeczenia Sądu II instancji dotyczy każdego wniosku skargi kasacyjnej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2018 r., I CZ 47/18), za niepełny należy więc uznać wniosek „o uchylenie zaskarżonego wyroku” bez wskazania, czy uchylenie to ma nastąpić w całości czy w określonej (a jeśli tak - w jakiej) części. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa okoliczność ta czyni skargę niedopuszczalną (postanowienia Sądu Najwyższego z 6 sierpnia 2014 r., V CSK 24/14 oraz z 20 lutego 2015 r., V CSK 427/14).

Skarżący, wbrew treści art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., nie oznaczył zakresu wnioskowanego uchylenia wyroku, mimo że z uwagi na treść rozstrzygnięcia, odnoszącą się do bliżej określonych świadczeń pieniężnych, możliwe było wnioskowanie o uchylenie tego wyroku w różnych zakresach. Jednocześnie treść wniosku pominiętego przez stronę skarżącą nie mogła być przedmiotem samodzielnych ustaleń Sądu. W szczególności wniosek o „uchylenie zaskarżonego wyroku” nie powinien być ani utożsamiany z żądaniem uchylenia orzeczenia w całości, ani uzupełniany założeniem Sądu, że zakres żądanego uchylenia odpowiada wskazanemu przez stronę zakresowi zaskarżenia orzeczenia skargą kasacyjną. Określenie zakresu zaskarżenia oraz wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia stanowi bowiem przedmiot odrębnych wymagań formalnych skargi, co oznacza, że strona powinna w obu tych kwestiach odrębnie sformułować własne stanowisko.

Spełnienie analizowanych wymagań nie może być uznane za nadmiernie skomplikowane lub kłopotliwe: i z tej przyczyny, że wszystkie elementy konstrukcyjne, niepodlegające czynnościom zmierzającym do usunięcia braków, są klarownie wyliczone w art. 398⁴ § 1 k.p.c., i z powodu obowiązującego w postępowaniu kasacyjnym obowiązkowego zastępstwa stron przez profesjonalnych prawników, zasadniczo adwokatów lub radców prawnych.

Stosownie do art. 398⁶ § 2 in medio k.p.c. skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu już na etapie badania jej przez Sąd II instancji. Wobec nieodrżucenia tej skargi, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 2 i art. 398² § 1 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji postanowienia. Nie rozstrzygnięto o zasądzeniu od skarżącego kosztów postępowania kasacyjnego, gdyż złożony w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o zasądzenie tych kosztów został związany („a nadto wnoszę o”) z przypadkami odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie oddalenia skargi kasacyjnej.

Z uwagi na powyższe orzeczono, jak w sentencji postanowienia.